

בש"פ 3892/18 - מראט קונטירוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3892/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

מראט קונטירוב

נ ג ד

המשיבת:

מדינת ישראל

בקשת רשות עրר על החלטת בית המשפט המחוזי
בນצורת בעמ"ת 8107-04-18 מיום 15.4.2018 שנייתן
על ידי כב' השופט ג' אוזלאי

בשם המבקש:

עו"ד דוד קלימן

בשם המשיבת:

עו"ד מорן פולמן

ההחלטה

1. לפני בקשה רשות עրר על החלטת בית המשפט המחוזי בນצורת בעמ"ת 8107-04-18 (השופט ג' אוזלאי מיום 15.4.2018, בו נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בטבריה במ"ת 64723-02-18 (השופט י' נבון) מיום 27.3.2018, שהורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. נגד המבוקש הוגש ביום 28.2.2018 כתוב אישום מייחס לו עבירה של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירה "יצור, הכנה והפקת סם, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח החדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); עבירת החזקה ושימוש בסם שלא לצורך עצמיות, לפי סעיף 7(א) -(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(ב)(1) לחוק העונשין; וגרימת חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

3. כתוב האישום מייחס למבקר שלושה אישומים. על פי האישום הראשון, נכנס המבוקש ביום 19.2.2018 לבית המתלוונת, המטופלת במבנה הפעוט בן השלישי, עימה הייתה לו היכרות מוקדמת. המבוקש התישב על מיטה באחד החדרים, והוא עליית המתלוונת בכוח, נגע לה בהצהה וניסה לנשקה. המתלוונת "משכחה" עצמה בכוח מהמיטה ונמלטה עם בנה הפעוט מהחדר, תוך שהיא צווקת לעזרה.

האישום השני מייחס למבקר, עובר ליום 19.2.2018, גידול והחזקת ללא היתר של שמונה שתלים של סם מסווג קנאביס בביתו, במשקל כולל של 116.62 גרם.

על פי העובדות המתוארכות באישום השלישי, ביום 21.2.2018, עת שהה המבוקש בבית הסוחר "צלמון" בשל האירועים המתוארים באישום הראשון, החל להלה להשתולל בתא העצורים. לאחר שהוזעמן התא והוא עבר לחדר ההמתנה, נגה לפתע המבוקש בפנוי של אחד הסוחרים וגרם לשבר בלסתו, והוא אושפז בבית החולים ונזקק לניטוח.

4. יחד עם כתוב האישום, הוגשה בקשה למעצר המבוקש עד תום ההליכים נגדו. בבקשת בא-כוח המבוקש, נדחה הדיון בבקשת זו עד לשילוחו להסתכלות פסיכיאטרית.

5. בחומר הדעת הפסיכיאטרית, שהוגשה ביום 19.3.2018, תואר המבוקש, בין היתר, כבעל "התנהגות עברינית חוזרת, נתיה לאימפלסיביות בלי התחשבות בתוצאות, (והוא) ניצל את הסובבים בלי לשימר לב לנזק שועלן לגורם".

עוד נקבע, כי בעת ביצוע המעשים המייחסים לו היה המבוקש תחת השפעת סמים, אך יחד עם זאת, היה מודע ואחראי למשעיו. משכך, נמצא המבוקש כשיר לעמוד לדין.

6. בדיעו שהתקיים ביום 27.3.2018 בבית משפט השלום בטבריה, הסכים בא-כוח המבוקש לקיומן של ראיות לכוארה וUILIT מעוצר, אך טען להיעדרו של יסוד נשפי של כוונה מיוחדת, נוכחות מצבו הנפשי של המבוקש, שהוא תחת השפעת סם בעת ביצוע המעשים. משכך, נתבקש כי בית המשפט יורה על קבלת تسجيل שירות מבanon, שיבחן את אפשרות חלופת מעוצר בעניינו.

7. לאחר שמייעת טיעוני הצדדים, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבוקש עד לתום ההליכים בעניינו,

זאת ללא הפניה לקבלת תסקירות ולא בחינת חלופות מעוצר, באומרו -

"דומה כי המקרה שלפניי כלל לא מצדיק הפניות המשיב [המבקש – י' א'] מלכתחילה לקבלת תסקירות מעוצר לנוכח מסוכנותו הגבוהה".

8. בא-כוח המבוקש הגיע עורך לבית המשפט המחויז, ובו טען כי שגה בית משפט השלום שלא שלח את המבוקש לקבלת תסקירות מעוצר בעניינו, ולא בבחן את האפשרות לשחררו לחלופת מעוצר, בכלל זה במוסד סגור למיליה מסוימים. נטען, כי יש לשולח את המבוקש לקבלת תסקירות מעוצר, שיבחן האם מגלת המבוקש רצון להיגמל ולקבל טיפול במסגרת קהילתית.

9. בית משפט קמא דחה את העורר ביום 15.4.2018, תוך שציין כי –

"תסקירות מעוצר אינו הליך מקדמי חובה בכל בקשה למעוצר עד תום ההליכים, ואם נקבל את טענתו של הסגנוור, הרי שתסקירות שירות מב奸 יהפוך להליך חובה בכל בקשה ובקשה".

המבקש הגיע בבקשת רשות ערעור על החלטה זו; היא הבקשה שלפניי.

הבקשה למתן רשות ערר

10. בבקשתו, טען בא-כוח המבוקש כי היה על הערכאות דלמטה להורות על הגשת תסקירות שירות מב奸, שיבחן את מסוכנותו של המבוקש ואת האפשרות לשחררו לחלופת מעוצר.

בזיקה לכך, טען בא-כוח המבוקש כי לא ניתן בהחלטת הערכאות קמאמ שקל מספיק לגילו הצער של המבוקש; לעברו הפלילי ה"כמעט נקי", כלשונו; לשינוי המשמעותי לטובה, לטענתו, במצבו הנפשי של המבוקש; וכן לאינטרס הציבורי בדבר שיקומו של המבוקש.

11. המשיבה מתנגדת לבקשתו, וטענת כי אופי המעשים המיוחסים למבקש, אותם ביצע בפרק זמן קצר, מלמדים על מסוכנותו הגבוהה ועל היעדר מORA מן החוק. עוד נטען, כי ממצאי חוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של המבוקש מלמדים אף הם על מסוכנותו, ועל כך שלא ניתן לחתם בו אמון.

באשר לצורך בתקיר שירות מב奸, חוזרת המשיבה על דבריו בית משפט קמא, לפיהם אין להידרש להכנת תסקירות בכל בקשה למעוצר עד תום ההליכים. אך או אך, טענת המשיבה כי המבוקש לא עומד בתנאים שנקבעו בפסקית בית משפט זה לשילוחתו לחלופת מעוצר במוסד טיפול, חלף מעוצר עד תום ההליכים.

12. אני סבור כי דין הבקשה להידחות.

13. על מנת לקבל רשות לעורר על החלטה בעניין מעצר, נדרש המבוקש להצביע על שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני, או להראות כי ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת בזכותו באופן חריג וקיצוני. הבקשה שלפניי אינה נופלת בנסיבות של מקרים אלה, ומטעם זה בלבד דינה להידחות.

14. אף לגופם של דברים, לא מצאתי טעם להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא.

15. על דרך הכלל, בחינת התאמת המבוקש לתוכניות גמilia מסמים תיעשה בשלב גזירת הדין, והפניהם של אדם לגמilia כבר בשלב המעצר נעשית באופן חריג בלבד.

בית משפט זה קבע שלושה תנאים, אשר בהתקיים לפחות שניים מהם, תיבחן האפשרות לשחרר המבוקש לחילופת מעצר בגמilia: ראשית, על המבוקש להתחילה בגמilia עוד לפני ביצוע העבירות שייחסו לו; שנית, נדרש כי סיכוי הצלחת הגמilia יהיה גבוהים; שלישי, על בית המשפט להשתכנע כי יש בהליך הגמilia כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנש��פת מן המבוקש.

עוד נקבע, כי מעמד הבכורה ניתן לתנאי הראשון מבין השלושה, אך במקרים חריגים במיוחד רשאי בית המשפט להורות על שחרור המבוקש לחילופת מעצר בגמilia גם בהתקיימות שני התנאים האחרים בלבד (בש"פ 6312/16 עומסי נ' מדינת ישראל (10.10.2016)).

16. במקרה דן, מסר בא-כוח המבוקש, בדיון בפני בית המשפט המוחזק ביום 15.4.2018, כי המבוקש לא החל בהליך גמilia טרם ביצוע העבירות. בנוסף, כתב האישום מיחס למבקר מעשים המעידים על מסוכנות גבוהה הנש��פת ממנו, בין היתר בשל אופיו המעשים ופרק הזמן הקצר במהלך בוצעו, ועל כן לא מתקיים בעניינו התנאי הראשון והשלישי שנמנו לעיל, וממילא, עניינו של המבוקש לא בא בגין המקרים החריגים שבהם יורה בית המשפט על שליחתו של הנאשם לחילופת מעצר בגמilia כבר בשלב המעצר עד תום ההליכים.

17. כפי שציינתי בעבר, אין חובה על בית המשפט להורות על הגשת תסקير מעצר בעניינו של המבוקש, טרם קבלת החלטה באשר למעצרו (בש"פ 1454/18 מօר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (22.2.2018)).

לנוכח מסוכנותו של המבוקש והחשש להימלטות מאימת הדין, כפי שנלמדת מכתב האישום ומהראיות לכואורה שפורטו בהחלטתו של בית משפט השлом, בדיון נמנעו הרכאות קמא שהחרورو של המבוקש לחילופת מעצר, וזאת אף מבלי שנדרשו לקבלת תסקיר בעניינו.

.18. לאור כל האמור לעיל, אין מקום להתערב בהחלטתם של הערכאות קמא, אשר הורו על מעצרו של המבוקש עד תום ההליכים, מבלתי שנטבקש תסקירות בעניינו.

.19. אשר על כן, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, א' בתמוז התשע"ח (14.6.2018).

שפט